

25 Οκτωβρίου, 1996

[ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

MOTORWAYS LTD.,

Αιτήτρια,

v.

ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 945/94)

Φόρος Προστιθέμενης Αξίας — Επιβολή του Φόρου — Έρευνα και αιτιολογία — Χρήση της κρίσης του Εφόρου σύμφωνα με το Άρθρο 34(1) του Ν. 246/90 — Καθ' όλα νόμιμη η επιβολή φόρου Α.Κ.14.989,62 στην κριθείσα περίπτωση.

5

[Πέραν των ανωτέρω τίτλων η απόφαση του Δικαστηρίου διαβά-
ζεται ως σύνολο].

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

10

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Δημοκρατία και Άλλος v. Φιλίππιδη (1989) 3 Α.Α.Δ. 292,

Θεοδοσίου v. Δημοκρατίας (1996) 4 Α.Α.Δ. 1620.

15

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των Καθ' ων η αίτηση με την οποία επιβλήθηκε φόρος προστιθέμενης αξίας ύψους £14.989,62 στην Αιτήτρια Εταιρεία.

20

Α. Παπαχαραλάμπους, για την Αιτήτρια.

Ε. Ζαχαριάδου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων

25

η αίτηση.

Cur. adv. vult.

5 ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ.: Η αιτήτρια λειτουργεί με τη μορφή εταιρείας
περιορισμένης ευθύνης. Ασχολείται με την πώληση καινούργιων
και - κυρίως - μεταχειρισμένων αυτοκινήτων. Για το σκοπό αυτό
ενοικιάζει και χρησιμοποιεί οικόπεδο στον Στρόβολο. Λυόμενη
10 μεγάλη παράγκα που εγκατέστησε σ' αυτό στεγάζει το γραφείο της
επιχείρησής. Η αιτήτρια αμφισβητεί τη νομιμότητα φόρου προστι-
θέμενης αξίας (εφεξής Φ.Π.Α.), που καθορίστηκε σε £14.989,62 και
που της επιβλήθηκε για τις φορολογικές περιόδους από 1/7/1992
μέχρι 13/12/1993.

15 Η σχετική απόφαση, που κοινοποιήθηκε στην αιτήτρια με επι-
στολή του Εφόρου Φ.Π.Α. ημερομηνίας 26/9/1994, προσβάλλεται
ως ανατιολόγητη. Της προσάπτεται επίσης η καταλυτική για την
εγκυρότητά της μομφή της πλάνης περί τα πράγματα. Η τρίτη και
20 τελευταία πλημμέλεια που αποδίδεται στην επίδικη απόφαση είναι
ότι λήφθηκε χωρίς δέουσα έρευνα.

Για να ελεγχθεί η βασιμότητα των παραπάνω λόγων ακύρωσης
είναι αναγκαίο να παραθέσουμε το ουσιαστικό μέρος της απόφα-
σης:

25 “(α) Δεν έχετε αποδώσει καθόλου φόρο επί της παράδοσης 47
αυτοκινήτων που δεν ήταν καταχωρημένα στα βιβλία σας και
για τα οποία δεν παρουσιάσατε στον αρμόδιο λειτουργό τα τι-
μολόγια πώλησης που είχατε εκδώσει για σκοπούς ενοικιαγο-
30 ράς. Λεπτομέρειες των αυτοκινήτων φαίνονται στον πίνακα 1
που επισυνάπτεται.

(β) Δεν έχετε αποδώσει σωστά το φόρο επί της παράδοσης 11
αυτοκινήτων που είχατε πωλήσει με συμφωνίες ενοικιαγοράς
35 για τα οποία είχατε καταχωρήσει χαμηλότερη τιμή πώλησης
στο λογαριασμό πωλήσεων που τηρείτε. Λεπτομέρειες των αυ-
τοκινήτων φαίνονται στον πίνακα 2 που επισυνάπτεται.

40 Με βάση αυτά τα δεδομένα οι φορολογικές σας υποχρεώ-
σεις διαμορφώνονται ως εξής:”

Ακολουθεί ακριβής κατάσταση της φορολογίας για κάθε περίοδο
σύμφωνα με τις διαπιστώσεις του Εφόρου. Περαιτέρω, συγκεκρι-
μένες μικροδαπάνες, που διεκδικήθηκαν ως πιστώσεις, δεν συσχε-

τίστηκαν με φορολογικές παραδόσεις, όπως λεπτομερειακά επεξηγήθηκε.

Αναπτύσσοντας τον πρώτο λόγο ο δικηγόρος της αιτήτριας παρέθεσε αποσπάσματα από δικαστικές αποφάσεις και συγγράμματα του διοικητικού δικαίου που περιέχουν τις αρχές οι οποίες διέπουν την αιτιολογία των διοικητικών πράξεων. Κυρίως όμως στηρίχθηκε στην απόφαση στις **Δημοκρατία και Άλλος v. Σταύρου Φιλίππιδη** (1989) 3 Α.Α.Δ. 292. Το επιχείρημα διατυπώνεται ως εξής:

“Ο αιτητής στη παρούσα υπόθεση πιστεύει ότι οι πιο πάνω αρχές που αφορούν την αιτιολογία δεν έχουν τηρηθεί. Ειδικότερα ο αιτητής πιστεύει ότι θα έπρεπε στην προσβαλλόμενη διοικητική πράξη να εμπεριέχεται αντιπαραβολή όλων των στοιχείων με βάση των οποίων εκδόθηκε η βεβαίωση φόρου και των Αρχείων βάση των οποίων ο αιτητής κατέληξε στο δηλωθέντα υπ’ αυτού φόρο εκροών ούτως ώστε να καθίσταται δυνατός ο Δικαστικός έλεγχος.”

Δε δημιουργήθηκε πλημμέλεια από μόνο το λόγο ότι δεν έγινε τέτοια σύγκριση, γιατί η αιτήτρια δεν παρέσχε τα σχετικά στοιχεία. Τα ανακάλυψε ο Έφορος (βλέπε πίνακα 1). Όμως ο πίνακας 2 περιέχει αντιπαραβολή του τιμήματος ενοικιαγοράς, που αποτελεί σύμφωνα με το Νόμο το κριτήριο για τον καθορισμό της φορολογητέας αξίας, με το τίμημα πώλησης των 11 αυτοκινήτων, που καταχωρήθηκαν στα βιβλία της εταιρείας. Πέραν του σχολίου αυτού, η απόφαση μαζί με τους συνημμένους πίνακες παρέχουν απόλυτα καθαρή εικόνα των ενεργειών του Εφόρου και των στοιχείων που θεμελίωσαν την απόφασή του. Θα μπορούσα μάλιστα να πω πως δεν θα μπορούσε να υπάρχει πληρέστερη αιτιολογία.

Είναι αβάσιμος ο λόγος με τον οποίο προβάλλεται πλάνη περί τα πράγματα αφού ούτε από τα στοιχεία του φακέλου αποδεικνύεται ούτε η αιτήτρια προσκόμισε στοιχεία που πιθανολογούν την ακρίβεια του ισχυρισμού. Το ίδιο αβάσιμος είναι και ο λόγος για έλλειψη έρευνας. Της επίδικης απόφασης προηγήθηκε έρευνα στα υποστατικά της αιτήτριας. Την έκταση και την πληρότητα της αντανάκλα η πολυσέλιδη έκθεση του αρμόδιου λειτουργού (Παράρτημα Α), που περιέχει κάθε δυνατή λεπτομέρεια. Η βεβαίωση της φορολογίας στηρίχθηκε στις διαπιστώσεις που είχαν προκύψει από την έρευνα αυτή. Ο Έφορος χρησιμοποίησε “κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο την κρίση του” στο πλαίσιο των διατάξεων του άρθρου 34(1) του περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας Νόμου του

- 1990 (Ν. 246/90) με βάση τις οποίες προέβη στη βεβαίωση της φορολογίας. Με το θέμα αυτό σε συνδυασμό με αιτιάσεις για έλλειψη επαρκούς έρευνας ασχολήθηκαν εκτεταμένα στην απόφασή μου **Θεοδόσης Θεοδοσίου v. Κυπριακής Δημοκρατίας** (1996) 4 Α.Α.Δ. 5 1620 στην οποία και παραπέμπω.

Κανένας από τους προβαλλόμενους λόγους ακύρωσης δεν τεκμηριώθηκε. Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα σε βάρος της αιτήτριας. Η επίδικη απόφαση επικυρώνεται.

*Η προσφυγή απορρίπτεται με
έξοδα εναντίον της Αιτήτριας.*